

Rozjímanie na sobotu 31. týždňa v Cezročnom období

Rozjímanie na sobotu 31.
týždňa v Cezročnom období.
Navrhované témy sú: sloboda
nelipnúť na pozemských
dobrách; odpútanosť nám
pripomína, že všetko patrí
Bohu; byť vďačný za to, čo
máme.

„NIJAKÝ SLUHA nemôže slúžiť dvom
pánom“ (Lk 16, 13), hovorí nám dnes
Ježiš v evanjeliu. Sú to jasné a presné
slová. Nezdá sa, že by tu bolo miesto
na kompromisy. Kto chce byť
Kristovým učeníkom, snaží sa, aby

ho pozemské dobrá neodviedli od toho, čo chce, aby bolo stredobodom jeho života. „Nemôžete slúžiť aj Bohu, aj mamone“ (Lk 16, 13), pokračuje Kristus. Chceme prosiť Ducha Svätého, aby nám pomohol objaviť pozvanie, ktoré nám adresuje. Božie kráľovstvo a kráľovstvo peňazí sú veľmi odlišné. Jedno prijímame a otvára nás ostatným; druhé sa usiluje o mnohé podvody – chamtivosť, neprimeraná túžba po vlastníctve, dôvera iba v majetok, atď. – aby nás uzavrelo do seba samých.

Okamžitým, ale krátkodobým účinkom pripútanosti nášho srdca k pozemským statkom je sebestačnosť. Keď raz dosiahneme to, čo sme si želali, tešíme sa z niekoľkých okamihov povrchnej, ale veľmi zdanlivej slávy, ktorá je možno na emocionálnej úrovni hlučná. Tento úkryt nás však postupne väzní. Tieto dobrá nie sú schopné preniknúť do

nášho srdca, nemôžu ho nasýtiť. Možno ho dokážu znecitlivieť, ale skôr či neskôr sa prebudíme do samoty. Pravdepodobne nie sú samy osebe zlé, ale ak z nich urobíme malé modly, ľahko preberú kontrolu nad naším životom. Nasledovať Ježiša znamená tešiť sa z cnosti odpútanosti, tešiť sa z harmonického využívania vecí, ktoré nás obklopujú: „Stať sa jeho učeníkmi znamená rozhodnúť sa nehromadiť poklady na zemi, ktoré dávajú ilúziu bezpečia, ktoré je v skutočnosti krehké a pominuteľné. Naopak, vyžaduje to ochotu oslobodiť sa od všetkých pút, ktoré bránia dosiahnutiu skutočného šťastia a blaženosti, aby sme rozpoznali to, čo je trvalé a čo nemôže byť ničím ani nikým zničené (porov. Mt 6, 19-20)“[1].

Duša, ktorá žije bez pripútanosti k veciam, bez toho, aby im odovzdávala svoje šťastie, je naplnená Božím bohatstvom, jeho

láskou a pokojom. Nič nepotrebuje, lebo všetko má, a keď používa materiálne dobrá, čas alebo svoje talenty, ďakuje za ne ako za dary, disponuje tým, čo potrebuje, lebo v Bohu nám všetko patrí. Neprisvojuje si ich ani si ich nezadržuje. A preto si ich naplno užíva v Bohu.

MÔŽEME PROSIŤ JEŽIŠA, aby nás naučil toto umenie: riskovať a žiť odovzdaní do jeho starostlivosti. V inom momente svojho kázania upriamil pozornosť svojich poslucháčov na ľalie a vtáky: im nikdy nechýba jedlo ani odev, lebo svojím spôsobom žijú z Boha (porov. Mt 6, 25-33). Od nás očakáva len „trochu lásky, aby mohol hojne vyliat svoju milosť na dušu“[2]. Stačí mu len trocha lásky, aby nám dal svoje bohatstvo. V tomto božskom diele sa dokonale naplňajú slová svätej

Terézie z Avily: „Považujte za málo to, čo ste dali, lebo tolko dostanete“[3].

Ježiš nám všetkým daruje možnosť tešiť sa z cnosti odpútanosti, ktorou si pripomíname, že všetko je od Boha. Každý ju bude prežívať vo svojich okolnostiach, vo väčšej alebo menšej hojnosti, vo väčšom alebo menšom nedostatku. Konkrétna situácia každého z nás je optimálna na to, aby sme dôverovali Bohu. Keď nás znepokojuje neistota, pochybnosti alebo strach, môžeme Ho požiadať, aby nás presvedčil, že radosť nezávisí od toho, či máme veľa alebo málo; aby sme si uvedomili, že „na dosiahnutie šťastia nie je potrebný pohodlný život, ale zamilované srdce“[4].

„Božie plány sa nezhodujú s plánmi človeka; sú nekonečne lepšie, ale pre ľudský rozum sú často nepochopiteľné (...). Samozrejme,

nemáme pasívne čakať na to, čo nám prikazuje, ale máme s ním spolupracovať, aby dovŕšil to, čo v nás začal. Musíme byť predovšetkým starostliví v hľadaní nebeských dobier. Tieto musia mať prvé miesto, ako nás žiada Ježiš: *Hľadajte najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť* (Mt 6, 33). Ostatné dobré nemajú byť predmetom nadmerných starostí, lebo náš nebeský Otec vie, čo sú naše potreby“[5].

CESTA, ktorá nás vedie ku kresťanskej odovzdanosti – ktorá je zároveň „pripútanosťou“ k tomu, čo skutočne chceme – je vďačnosť. Keď neberieme za samozrejmé lásku, ktorú chceme prijímať, naučíme sa otvárať sa akejkoľvek forme, ktorú nadobúda. Rovnako tak opúšťame chudobné istoty, ktoré nám ponúkajú majetok a dokonca aj stvorenia, a

objavujeme tisíce spôsobov, akými nám ostatní prejavujú svoju jednoduchú lásku.

28. februára 1964 vošiel svätý Josemaría do svojej izby a prekvapilo ho, že na jeho posteli, ktorá bola zvyčajne prázdna, ležala prikrývka. O dva dni zavolať svojej dcére, aby jej poďakoval: „Ďakujem ti, dcéra moja, nech ťa Boh požehná! Aké prekvapenie som mal, keď som vošiel do svojej izby. Myslel som si, že som sa pomýlil, a povedal som si: Josemaría, ty si zbohatol! Za 36 rokov je to prvýkrát, čo mám prikrývku. Vieš, že počas týchto rokov som vám vždy zdôrazňoval, že chcem byť posledný“[6].

„Vďačnosť by mala charakterizovať život každého človeka, najmä každého kresťana (...). Je to *eucharistický* postoj, ktorý vám dáva pokoj a istotu v únave, oslobodzuje vás od všetkých egoistických a

individualistických sklonov, robí vás poslušnými vôli Najvyššieho, aj v najťažších morálnych situáciách (...). Byť vďačný znamená veriť, milovať, dávať... a to s radosťou a veľkorysťou!“^[7]. Pannu Máriu, ktorá s úplnou vďačnosťou prijala všetky dary, ktorými ju Boh obdaroval, prosíme o odvahu, aby sme sa neviazali na veci tohto sveta, ale aby sme dôverovali predovšetkým nášmu Otcovi v nebi.

---

^[1] František, *Posolstvo*, 14-XI-2021.

^[2] Svätý Josemaría, *Krížová cesta*, V. zastavenie.

^[3] Svätá Terézia z Avily, *Cesta dokonalosti*, 33, 2.

^[4] Svätý Josemaría, *Brázda*, bod 795.

[5] Svätý Ján Pavol II, *Audiencia*, 24-III-1999.

[6] Svätý Josemaría, svedectvo citované v A. Vázquez de Prada, *El Fundador del Opus Dei*, zväzok III, Rialp, Madrid 2003, s. 310-311.

[7] Svätý Ján Pavol II, *Homília*, 9-XI-1980.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/sobota-31-tyzdna-v-
cezrocnom-obdobi/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/sobota-31-tyzdna-v-cezrocnom-obdobi/) (25.03.2026)